KORKU

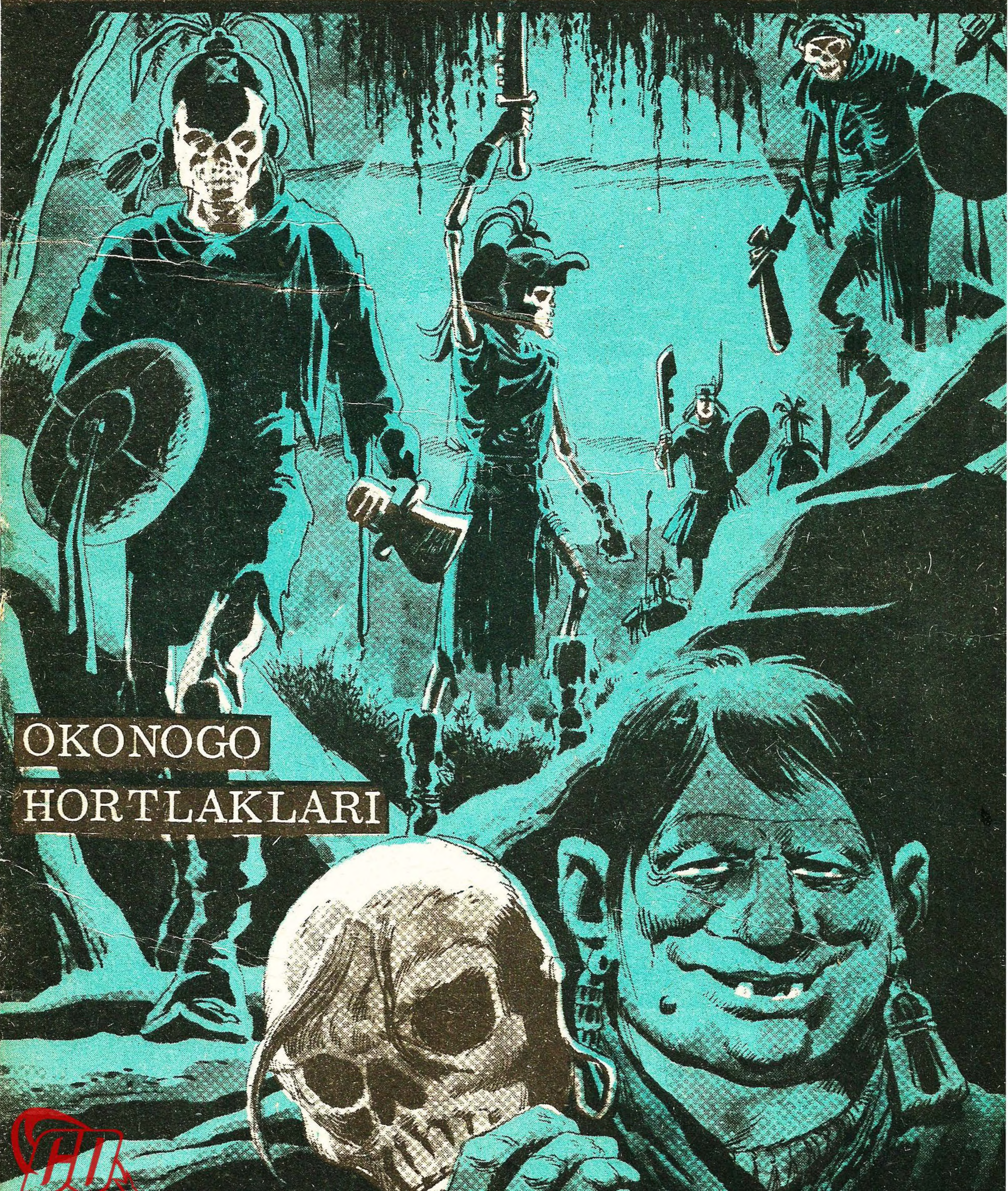

OKONOGO HORTLAKLARI

AYDAKİ DEĞİŞİKLİK
23 AĞUSTOS 1874 - HARTFOR AİLESİ, AVRUPADA YAPTIKLARI BİR GEZİ SONUNDA İNGİLTEREYE DÖNMEKTEDİR...
TONİ!.. NE KADAR GÜZEL BİR GEZİ OLDU... O KORKUNÇ GECE DIŞINDA!!
EVET DİYAN. O GECENİN SENİ NE KADAR ÜZDÜĞÜNÜ BİLİYORUM.
O KÂBUSU UNUTMAĞA ÇALIŞMALISIN SEVGİLİM... BAK CANIM NERDEYSE VATANIMIZDAYIZ. DOVER KAYALIKLARINI GÖREBİLİRSİN...
AAAAY!
YAAIII!

DENİZE BİRİ DÜŞTÜ!..
AFFERİN TAYFA!.. KIZI KURTARDIN GERÇEKTEN.
TONİ! TONİ!!..
TANRIYA ŞÜKÜR.. BİR ŞEYİN YOK YA SEVGİLİM. İP KOPTU DA...
O ADAM OLMASAYDI ÇARKLARIN ARASINA SIKIŞACAKTI... NEREYE GİTTİ O ?!.
ONA TEŞEKKÜR ETMEK İSTİYORDUM.
O ADAMI TANIMIYORUZ.. ORTADAN KAYBOLDU!
ÇOK TUHAF... NEYSE SEN KURTULDUN YA...

ERTESİ GÜN ÖĞLEDEN SONRA...
İNGİLTEREYE HOŞ GELDİN DİYAN... NEN VAR ?..
İNANMAZSIN SİSİ... NE GEZİ ! BİR KERESİNDE GEMİDEN YUVARLANDIM... BİR GECE DE BİR KURT...
BİR KURT MU ?.. KUZUM NEDEN BAHSEDİYORSUN ?..
GERÇEK.. AŞAĞI YUKARI BİR AY EVVEL KARPAT DAĞLARINDA... TONİ BİR YERE GİTMİŞTİ... BEN DE ŞÖYLE BİR YÜRÜYÜŞE ÇIKAYIM DEDİM...
DAĞLAR VE ORMANLAR AY IŞIĞINDA O KADAR GÜZELDİ Kİ...
BİRDEN NEREDEN GELDİĞİ BELLİ OLMADAN ÜSTÜME SIÇRADI...
HIRRRR!
AYYYY!!
TONİ ÇIĞLIĞIMI İŞİTTİ VE KORKUNÇ HAYVANI KAÇIRTTI...

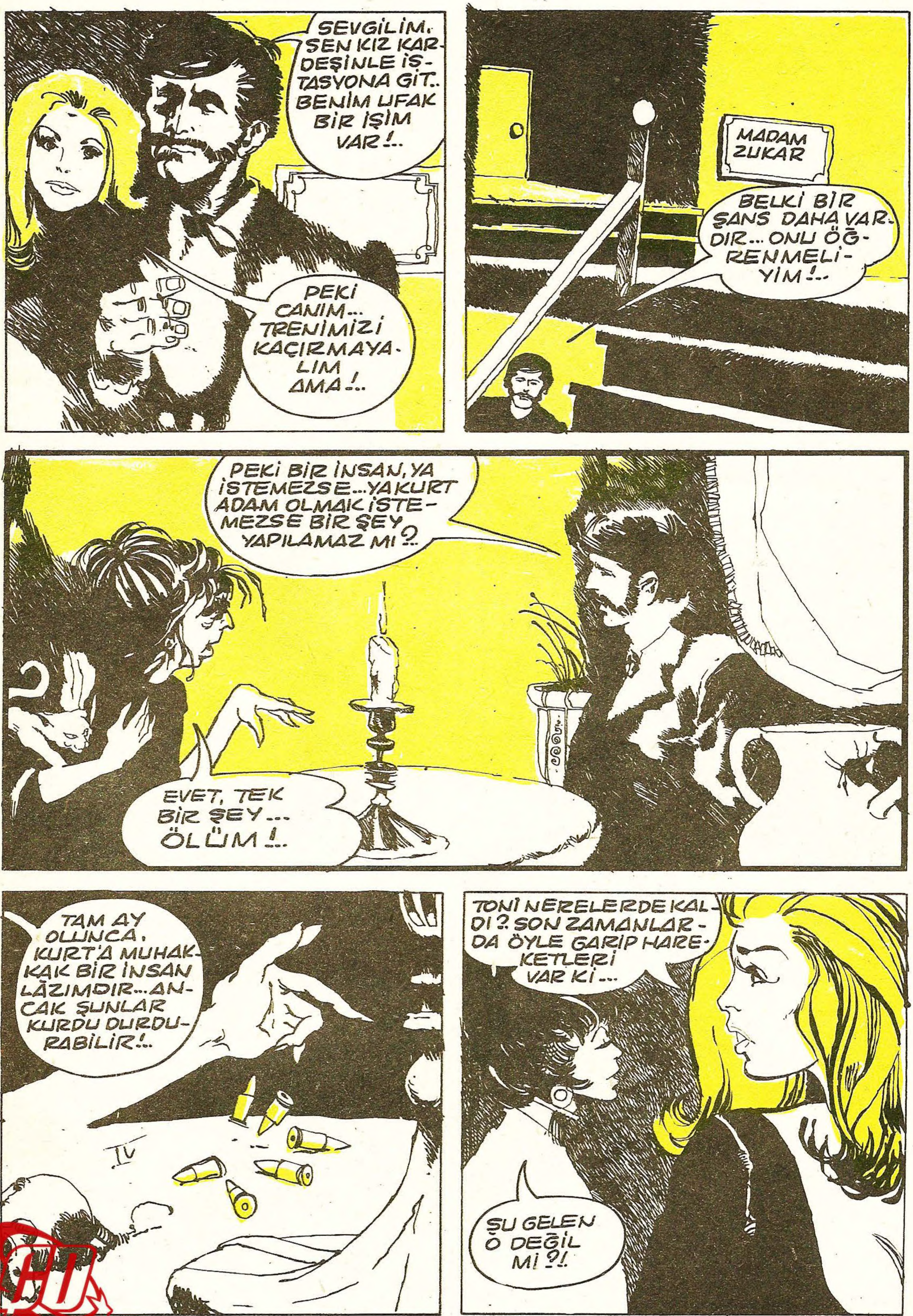
SEVGİLİM, ŞEN KIZ KARDEŞİNLE İSTASYONA GİT.. BENİM UFAK BİR İŞİM VAR!..
PEKİ CANIM... TRENİMİZİ KAÇIRMAYALIM AMA!..
MADAM ZUKAR
BELKİ BİR ŞANS DAHA VARDIR... ONU ÖĞRENMELİYİM!..
PEKİ BİR İNSAN, YA İSTEMEZSE... YA KURT ADAM OLMAK İSTEMEZSE BİR ŞEY YAPILAMAZ MI?..
EVET, TEK BİR ŞEY... ÖLÜM!..
TAM AY OLUNCA, KURT'A MUHAKKAK BİR İNSAN LÂZIMDIR... ANCAK ŞUNLAR KURDU DURDURABİLİR!..
TONİ NERELERDE KALDI?. SON ZAMANLARDA ÖYLE GARİP HAREKETLERİ VAR Kİ...
ŞU GELEN O DEĞİL Mİ?!.

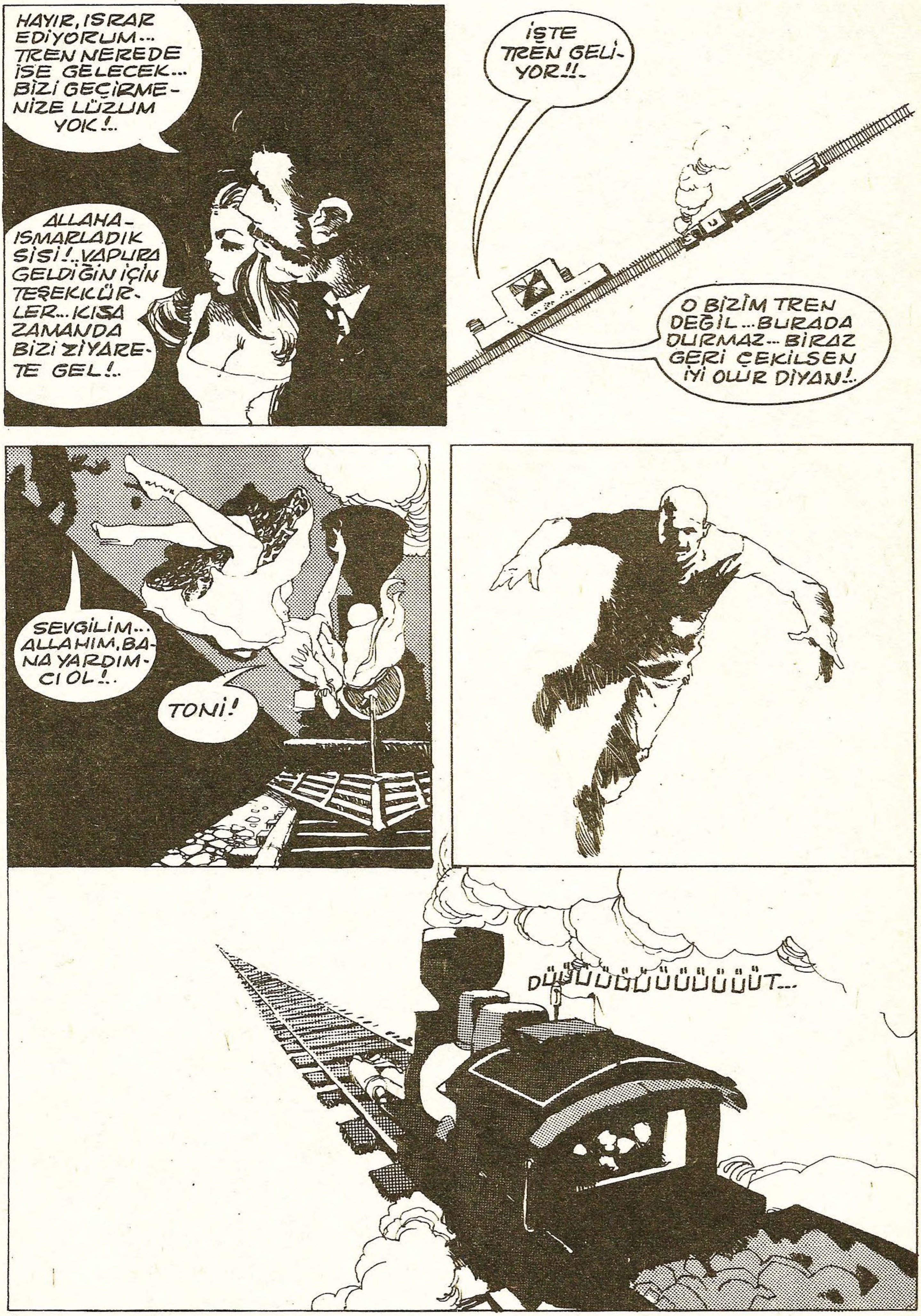
HAYIR, ISRAR EDİYORUM... TREN NEREDE İSE GELECEK... BİZİ GEÇİRMENİZE LÜZUM YOK!..
ALLAHAISMARLADIK SİSİ!.. VAPURA GELDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜRLER... KISA ZAMANDA BİZİ ZİYARETE GEL!..
İŞTE TREN GELİYOR!!..
O BİZİM TREN DEĞİL... BURADA DURMAZ... BİRAZ GERİ ÇEKİLSEN İYİ OLUR DİYAN!..
SEVGİLİM... ALLAHIM, BANA YARDIMCI OL!..
TONİ!
DÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜT...

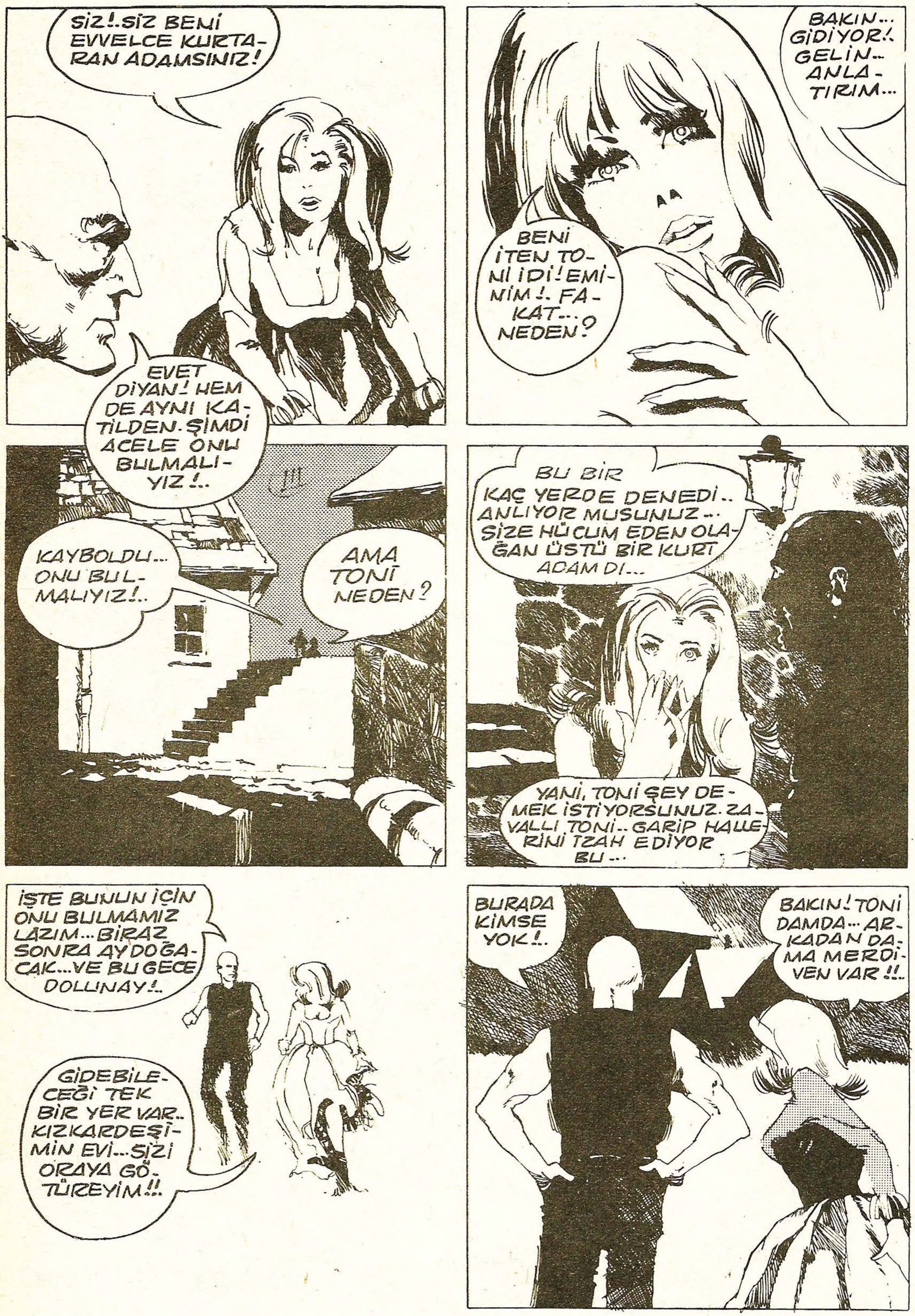
SİZ!.SİZ BENİ EVVELCE KURTARAN ADAMSINIZ!
EVET DİYAN! HEM DE AYNI KATİLDEN. ŞİMDİ ACELE ONU BULMALIYIZ!..
BAKIN... GİDİYOR!. GELİN... ANLATIRIM...
BENİ İTEN TONİ İDİ! EMİNİM!. FAKAT... NEDEN?
KAYBOLDU... ONU BULMALIYIZ!..
AMA TONİ NEDEN?
BU BİR KAÇ YERDE DENEDİ.. ANLIYOR MUSUNUZ... SİZE HÜCUM EDEN OLAĞAN ÜSTÜ BİR KURT ADAMDI...
YANİ, TONİ ŞEY DEMEK İSTİYORSUNUZ. ZAVALLI TONİ.. GARİP HALLERİNİ İZAH EDİYOR BU...
İŞTE BUNUN İÇİN ONU BULMAMIZ LAZIM... BİRAZ SONRA AY DOĞACAK... VE BU GECE DOLUNAY!..
GİDEBİLECEĞİ TEK BİR YER VAR.. KIZKARDEŞİMİN EVİ... SİZİ ORAYA GÖTÜREYİM!!
BURADA KİMSE YOK!..
BAKIN! TONİ DAMDA... ARKADAN DAMA MERDİVEN VAR!!..

GERİ ÇEKİLİN İKİNİZ DE!
TONİ! BIRAK SANA YARDIM EDEYİM. HERŞEYİ BİLİYORUM... BU ADAM BANA ANLATTI.. KURT ADAM!..
BELKİ ONU KURTARMAK İÇİN HALA VAKİT VARDIR...
VAKTİMİZ AZALIYOR. GÜZELİM!..
EVET DİYAN... KURŞUNLARIM ONU ÖLDÜRMEYİNCE KURT-İNSAN OLDUĞUNU ANLAMIŞTIM. O YARATIĞIN... SONRA SENİN ALNINDAKİ İZLERİ GÖRÜNCE..
SONUNUN GELMİŞ OLDUĞUNU ANLADIM... İLK TAM AYDA...
BEN Mİ?.. NE DEMEK İSTİYORSUN?!
EVET GÜZELİM. SENİ İŞTE BUNDAN ÖTÜRÜ ÖLÜMDEN KURTARDIM... BENLE BERABER KARANLIKLARIN BAYRAMINA KATILASIN DİYE!..
HIRRRRR!

BU KÖTÜ SONUNU GÖRMEMEK NE İYİ OLURDU. SENİ ÇOK SEVİYORDUM..SENİ ÖLDÜRMEK İSTEDİM AMA ELİMDEN GELMEDİ..
AMA BU DEFA GÜMÜŞ KURŞUNLARIM VAR!..
DAN! DAN!
AARHH!
HAYIR, HAYIR, YAPAMIYACAĞIM!
BAŞKA BİR ÇARE DAHA VAR. BENİ TIRMALA ISIR.. ISIR!..
GİT ŞİMDİ BAŞKA BİR KURBAN ARA SEVGİLİ M. GELECEK AY BERABER AVA ÇIKARIZ!..

GÜZEL VAMPİR

CARMİLLA

Yazan: SHERİDAN LE FANU

"Babam çok üzülür sana bir şey olursa, seni azıcık hasta olsun bilmek ister bunu, hemen bugün gördüğün hekime haber yollar ve çağırtır. Senin üstüne titriyor."

"Biliyorum öyle olduğunu, hepiniz bana karşı çok iyisiniz. Ama inanki seğili çocuk iyiyim artık. Aslında önemli bir şeyim yok ama güçsüz bir insanım ben. Fazla bir çaba gösteremem. Kendimi bildim bileli 3 yaşında bir çocukmuşum gibi yürürüm. Son zamanlarda bir az daha iyi hissediyorum kendimi, daha doğrusu sana rastladığımdanberi. Arasıra böyle krizler geliyorsa da hemen geçiveriyor. Bak nasıl iyileştim gördün mü?"

Gerçekten de iyileşmişti. Birden neşelenmiş ateşli ateşli konuşmağa başlamıştı. Sonra "tutkunluk" hali dediğim hale dönmüştü, bu hali ise beni korkutuyor ve sıkıyordu.

Fakat aşağıda anlatacağım olaydan sonra sade korkmak ve sıkılmakla kalmadım Carmilla hakkındaki düşüncelerim yepyeni bir şekil almağa başladı.

ÇOK GARİP BİR SIKINTI

Oturma odasına döndük, Mademe ile Mademoiselle de bize katıldılar, kahveler çikolatalar geldi, Carmilla hiçbirşeye elini sürmedi. Vakit geçirmek için kâğıt oynamağa başladık. Carmilla hemen hemen kendine gelmişti. Derken babam geldi çay içmek için. Oyun bitince Carmilla'nın yanına oturdu ve bir az endişeli bir tavırla annesinden haber alıp almadığını sordu, ona.

"Hayır" dedi.

Bu sefer babam, annesine bir mektup yazılmak istenirse, bu mektubu gönderecek bir adresi bilip bilmediğini sordu. Canı sıkılmışcasına" söyleyemem bunu size, ama sizi bırakıp gitmeği düşünmekteydim ben de, sizin konuk severliğiniz ve iyi kalpliliğinize, asla unutamam. Ama artık baş belâsı olmağa başladım size. Yarın sabah bir araba bulup yola çıkmak ve onu bir yerlerde yakalamak istiyorum. Onu nerede bulacağımı çok iyi biliyorum aslında, ama bunu size söyleyemem" yok canım dedi, babam. Böyle saçma şeyleri çıkarın aklınızdan ne sizi bırakırız, ne de bizi bırakmanızı isteriz. Ancak anneniz gelince sizi ona teslim ederim. Zaten kendisi de benden böyle davranmamı istemişti. Ama yine de bir haber almış olsaydınız kendisinden sevinecektim doğrusu. Çünkü bu dolaylarda görülen şu salgın hastalık gitgide yayılmağa ve ciddi bir tehlike almağa başladı. Sizin sorumluluğunuzu üzerime almış bulunuyorum, güzel konuğumuz. Bu yüzden endişeler içindeyim, şayet şu anda annenizle bir temas kurabilseydik, rahatlardım bir hayli. Her neyse elimden geleni yapacağım her halde sizi ancak ona teslim ederim. Böylece bizden ayrılmanız da bahis konusu edilemez."

"Teşekkürler ederim efendim, binlerce defa, konuk severliğiniz ve iyiliğiniz için. Hepiniz bana karşı çok iyi davrandınız. Şatonuzda mutlu olduğum kadar hiç bir zaman hiç bir yerde mutlu olmadım. Sevgili kızınızın arkadaşlığı ise bu mutluluğumu büsbütün arttırdı."

Babam ayağa kalktı, zarif bir şekilde elini öptü ve ona teşekkür etti güzel sözlerinden dolayı.

Ben Carmilla'yla yukarı odasına çıktım, o soyunup yatıncaya kadar gevezelik ettik. Sonunda dayanamadım. "Bana hiç bir zaman güvenip açılmayacak mısın" diye sordum.

YARASALARIN KUŞLARIN GÖĞÜN TEK SAHİBİ OLDUKLARI GEÇMİŞ GÜNLERDE, ŞU GÖRDÜĞÜNÜZ YERLERE FRANK LİDS GİBİ HERİFLER AYAĞINI ATAMAZDI!.. AMA ŞİMDİ... BU ARKEOLOG UKALÂLARI UÇAĞA ATLADILAR MI İSTEDİKLERİ YERE GİDİYORLAR... ÖRNEĞİN BREZİLYADA ŞİMDİ... RİO'DAN İKİ SAATLİK UÇUŞ, İKİ YÜZ YIL GERİYE BİR GEZİ...
OKONOKO HORTLAKLARI
VAY CANINA!.. MİŞEL'İN BİZE ANLATTIĞINDAN DA DAHA BÜYÜK BUNLAR!..
FRANK! TELGRAFIM ÜZERİNE DURMADAN GELECEĞİNİ BİLİYORDUM...
BU TEPECİKLERİ ŞİMDİ UÇAKTAN GÖRDÜM... HAKLISIN... ÇOK ÖNEMLİ BİR BULUŞ OLABİLİR!..
BU ÖNEMLİ OLABİLİR DEDİĞİMİ HATIRLAMIYORUM AMA...
GELMEDEN EVVEL DURUMU İNCELEDİM... BU BÖLGEDEKİ YERLİLER SON DERECE DAĞINIK VE YÜZYILLARDIR HEP AYNI İLKELLİKTE!.. EĞER BU TEPECİKLER İNSAN ELİYLE YAPILMIŞSA, ÇOK İLGİNÇ ŞEYLER BULABİLİRİZ!?

HALÂ GEÇMİŞLE İLGİLİSİN HA?!.
ŞU ŞANTİYEYE BAKILIRSA, BİLİMSEL AMAÇLARA ULAŞMAKTA OLDUĞUN ANLAŞILIYOR.. ÖĞRENCİ İKEN YAPTIĞIMIZ DOSTÇA TARTIŞMALARA DEVAM ETMELİYİZ!..
BURADA GELECEĞİ HAZIRLIYORUZ... NÜFUSU ÇOK ARTAN BİR DÜNYAYA GELECEK AÇLIĞA KARŞI!..
YENEBİLECEK BİR MADDE YARATMAK İÇİN TOPRAKDAKİ VİTAMİNLERİ AYIRIP, ÇIKARMAĞA ÇALIŞIYORUZ...
ÇOK İLGİNÇ!.. BÜTÜN DÜNYADAKİ TOPRAĞI YİYİP BİTİRDİKTEN SONRA İNSANLAR NE YAPACAK?..
ÇOK RUTUBETLİ HAVA GEREKLİ! ŞU SİKLOTRON'DAN ÇIKAN ENERJİNİN TÜRLERİNİ KESİNLİKLE BİLMİYORUZ... TEHLİKELİ OLABİLİR... ONUN İÇİN BURAYA GELDİK İŞTE!..
SENİN BU GARİP ALETLERİNE TEŞEKKÜR BORÇLUYUZ!.. BU TEPECİKLERİ BULMAMIZA SEBEP OLDU.
SANA BİR BÜRO BİLE HAZIRLADIK.
ŞU LÜKS ODAYI DA HÜKÜMETİN UCUZ YİYECEK YARATMA PROGRAMINA OLAN İLGİSİNE BORÇLUYUZ ZANNEDERİM...

ERTESİ SABAH, PROFESÖR LIDS ESRAR DOLU TEPECİKLERİ KEŞFE ÇIKAR...
ÖĞLEDEN SONRA, GEÇ VAKİT...
VAY CANINA!
MUHAKKAK İNSAN ELİYLE YAPILMIŞ VE SON DERECE ESKİ!..
BİR KÜREK VERİN BANA!.. BELKİ ŞU DAR BOĞAZDAN BİR GİRİŞ YERİ VARDIR?..
KAZMA TAŞ'A DEĞDİ!!
SAATLERCE SÜREN KAZILARDAN SONRA...

AMAN ŞUNA BAK!..
GERİYE YATIK ALINLARA BAK! BU MAĞARALAR BİZİM ZANNETTİĞİMİZDEN ÇOK DAHA ESKİ...
BU.. BU YÜZYILIN BULUŞU!
BU YARI KURT, YARI KÖPEK YARATIK ELLİ BİN YIL EVVEL BİRİNİN SADIK, SEVGİLİ HAYVANI İMİŞ!..
İYİ HALDE KALMIŞ... ONU KOLAYLIKLA İNCELEYEBİLİRİZ!!..
BULDUKLARI HAZİNENİN İLK KISMINI TAŞIYARAK DÖNERLERKEN TROPİK GÜNEŞİ DE HIZLA BATIYORDU...
İNANILMAZ ŞEYLER BULDUK... İNANMAYACAKSIN!!
ŞİMDİ GELİYORUM!..

DÜŞÜN MİC! BULDUĞUMUZ HARABELER, BATI YARIM KÜRESİNDE ŞİMDİYE KADAR BİLİNENLERİN EN ESKİSİ!.. O TARİHLERDE BU DERECE İLERİ OLMALARI ÇOK İLGİNÇ!..
HIMMM!
BİR DOST OLARAK, KAZILARININ BAŞARILI OLMASINDAN MEMNUNUM!.. FAKAT... ŞU BİNADA GELECEĞİ AVUCUMUZUN İÇİNE ALMAK İÇİN BANA YARDIMCI OLABİLİRSİN!. OYSA SEN GEÇMİŞİ KURCALIYORSUN!..
GEÇMİŞ DE ÖNEMLİ AMA!..
GEÇMİŞ ÖLMÜŞTÜR!!
BU İNSANLAR DÖVÜŞÇÜ İMİŞ... ÖLÜMLERİNDEN SONRA KULLANILMAK ÜZERE, BU SAVAŞÇILAR SİLÂHLARI İLE BİRLİKTE GÖMÜLMÜŞLER...
MÜTEAKİP GÜNLERDE PROFESÖR LİDS ÇALIŞIP DURUYORDU...
LABORATUVARDA, MİÇEL DE KENDİ ARAŞTIRMALARINA DEVAM EDER...
ZANNIMCA ÇOK ÖNEMLİ BİR BULUŞA ERİŞMEK ÜZEREYİZ!..

(DEVAMI VAR)

KAN İÇEN GÜZEL
HIÇ BIR VAKIT, EVET HIÇ BIR VAKIT, ARABANIZA BIR YABANCI ALMAYIN YOLDAN... IKISI DE BUNU BILIYORDU... OYSA, BU YABANCI GÜZEL BIR ESMER OLURSA NE YAPARDINIZ? BAŞLARINA GELECEKLERI NE BILSINLER... AMA BU YANLIŞLIĞI TEKRAR ETMEYECEKLER ARTIK... ÇÜNKÜ INSAN ÖLÜNCE, YOLDAN ARABASINA INSAN ALAMAZ KI... DEĞIL MI?.
GENÇ DOKTOR LIN WILLIS VE HASTABAKICISI MARY HITCHOCK ISSIZ BIR YOLDA ILERLIYORLARDI...
AMAN LIN! BU NE ISSIZ BIR YOL. HEM TIMARHANEDEN O AZILI MANYAĞIN KAÇTIĞI GECE!..
MERAK ETME SEVGILIM. ÇOK GEÇMEDEN YAKALARLAR ONU. BEN YANINDAYIM YA. KORKMA!. BAK, BAK, YOLDA BIR ŞEY VAR...
OTOMOBILIN IŞIKLARI KORKUNÇ BIR GÖRÜNÜYÜ AYDINLATMIŞTI...

BİR KIZ BU. HERHALDE BİRİSİ OTOMOBİLLE ÇARPTI KAÇTI!..
YAHUT! BELKİ MANYAK KATİL ONU...
YAŞIYOR MU?!
NABZI ÇOK ZAYIF...GÖĞSÜNDE KORKUNÇ BİR YARA VAR.. ÇOK KAN KAYBETMİŞ.
OOOOOF!..
BİR TEK ÇAREMİZ VAR-KIZI BENİM MUAYENEHANEME GÖTÜRELİM.. HASTAHANEDEN DAHA YAKIN BURAYA.. ÇABUK OLALIM..
ARABAYI BEN KULLANIRIM.
NASIL ŞİMDİ, HALA YAŞIYOR MU?
KANAMAYI DURDURDUM... FAKAT KALBİ ÇOK ZAYIF!.. DAHA HIZLI GİDEMEZ MİSİN SEVGİLİM..TRAFİK POLİSLERİNE ALDIRMA!!
LİN..MANYAK KATİL Mİ BUNU YAPTI, DERSİN?
BU POLİSE AİT BİR SORU. BİZİM GÖREVİMİZ ONU KURTARMAK..BU KOLAY OLMAYACAK...
BİR KAÇ DAKİKA SONRA...
YAŞARSA, ŞANSI VAR DEMEKTİR.İYİKİ ONU BULDUN, VE MUAYENEHANEN BU KADAR YAKINDA, SEVGİLİM.
İŞ SAATLERİMDEN SONRA, HASTABAKICIMLA DANSA GİTMEM ŞANS DEĞİL Mİ?.HEMEN BİRAZ KAN VERELİM

LÂSTİK ELDİVEN-LERİMİ BULAMIYORUM--- TEK BİR TEMİZ ÇİFT KALMAMIŞ.
SON ÇİFTİ BU SABAH KULLANMIŞTIN-- YENİLERİ MALZEME ODASINDA---
AFFERİN! BİR ÇİFT ALIP GELEYİM--- KIZ NASIL ?!
BİRAZ DÜZELİR GİBİ--- ÇABUK OL!!
BU GÖĞÜS YARASI ÇOK GARİP-- ACABA NASIL OLMUŞ--ŞU KAÇAN MANYAK BÖYLE İŞLER YAPMAZ--- BELKİ DE METODLARINI DEĞİŞTİRDİ-- İŞTE ELDİVENLER---
TEMİZ ELDİVEN.
BU SIRADA MARY HITCHCOCK KAN ŞİŞESİNİ YENİLER---
ZAVALLI KIZ--DAMARLARI NEREDE İSE BOMBOŞ--- BİR ŞİŞE KAN DAHA LÂZIM.
ARKASINI DÖNÜNCE---
ŞİŞEYİ BANA VER!
NE--- NE---NE---
WHOLE BLOOD
OH!. HAYIR--- LÜTFEN YAPMAYIN!.
ALLAHIM!-- BU MARY'NİN ÇIĞLIĞI--- MANYAK KATİL EVE GİRDİ GALİBA ?!.
TEMİZ ELDİVEN
DOKTOR ODAYA GİRİNCE ŞAŞIRIR---
AMAN YARABBİ!-- MARY'E SALDIRMIŞ--- PENCEREDEN GİRİP, MARY'E HÜCUMEDİP, KAÇMIŞ--- BELKİ SEVGİLİMİ KURTARABİLİRİM HALA ?!.

FAKAT AZ SONRA, ÜZGÜN POLİSE TELEFON EDER---
BURASI DR. WILLIS'İN EVİ--SÜTERLAND CADDESİ 314. DERHAL GELİN MANYAK KATİL HASTA BAKICIMI ÖLDÜRDÜ. BİR KURBANI DAHA VAR BURADA
MANYAK MI.. BİRAZ SONRA ARARIZ!!..
DAHA SONRA.
KIZIN DURUMUNU ANLIYORSUNUZ BAY KOMSER ?.. ONU DAHA HASTAHANEYE GÖTÜREMEYİZ.. BELKİ YARIN ?!.
TABİİ DOKTOR!.. HASTABAKICIYA ÜZÜLDÜM. İNŞALLAH MANYAĞI YAKALARIZ--- EVİNİZİN ETRAFINA GÖZCÜ KOYACAĞIM.
DOKTOR TEKRAR MUAYENEHANEYE DÖNER---
NE GARİP, BİR BAŞKA KIZI KURTARACAĞIM DİYE SEVGİLİMİ KAYBETTİM. EĞER YOLDA DURMAMIŞ OLSAYDIK, BELKİ DE--- BEN DOKTORUM-- BÖYLE DÜŞÜNMEMEM GEREK!.
O SIRADA GARİP BİR ŞEY OLUR---
ESMER KIZ! KALKMAĞA ÇABALIYOR---AMA BU OLAMAZ--- KİMSE O YARADAN BU KADAR ÇABUK İYİLEŞEMEZ!?
AAA--- KİMSİNİZ? NEREDEYİM BEN?!..
BU ODA-- SİZ BİR DOKTOR OLMALISINIZ--- BENİ YOLDA MI BULDUNUZ ?!!..
EVET.. FAKAT KONUŞMAMALISINIZ..AĞIR YARALISINIZ SİZ. ÇOK KAN KAYBETTİNİZ!..
KAN MI? EVET--- ŞİMDİ HATIRLIYORUM-- BENİ O ISSIZ YERE GÖTÜRDÜ--- ÖLDÜRMEĞE KALKTI BENİ!!..
NE? HATIRLAMAĞA BAŞLADINIZ MI?.. KİM YAPTI BUNU--- ÖYLEYSE POLİS'E YARDIM EDEBİLİRSİNİZ. POLİSİ ÇAĞIRAYIM, VE ---

DOKTOR KAPIYA GİDERKEN...
LÜTFEN! POLİS İSTEMEM.. BEN.. ÇOK SUSADIM!!
POLİS KAPININ ÖNÜNDE ZATEN! HEM GERÇEKTEN YORULMAMANIZ GEREK... YARANIZ...
NE OLUR DURUN.. ÖNCE SİZE OLANLARI ANLATAYIM...
BELKİ HAKLISINIZ... FAKAT KONUŞMAYIN ŞİMDİ!..
O ADAM BENDEN NEFRET EDİYORDU... ELİNDE SİVRİ BİR KAZIK VARDI...
SİVRİ BİR KAZIK MI ?.. SİZE Mİ SAPLADI.. HANGİ ADAM?!
KOCAM!.. KAZIĞI KALBİME ÇAKTI!
FAKAT.. MANYAK KATİLİN EVLİ OLDUĞUNU ZANNETMİYORDUM.
NE MANYAĞI.. BEN ÖYLE ŞEY BİLMİYORUM.. BİLDİĞİM ŞEY, KOCAM HAKKIMDAKİ GERÇEĞİ ÖĞRENMİŞTİ...
ÖĞRENMİŞ Mİ İDİ ? HA, ANLADIM... SEN ŞİMDİ DİNLEN.. KENDİNİ ÜZME!..
BUHRAN GEÇİRİYOR... GEÇİCİ BİR DELİLİK BU.. İDARE ETMEM GEREK!
FAKAT KOCAM OLACAK BUDALA, KAZIĞI TAM KALBİME ÇAKAMADI...SONRA YEGÂNE HATIRLADIĞIM ŞEY... BU ODADA KENDİME GELDİM.. BİR KIZ VARDI
ODADA VE BEN O KADAR SUSAMIŞTIM Kİ...
BİR KIZ MI?. O MARY İDİ.. VE SEN SUSAMIŞTIN HA.. HA.. HAYIR OLAMAZ BU!.
EVET.. BEN BİR VAMPİRİM!..
AAAAAAAY!..
SON

İKİ CESET

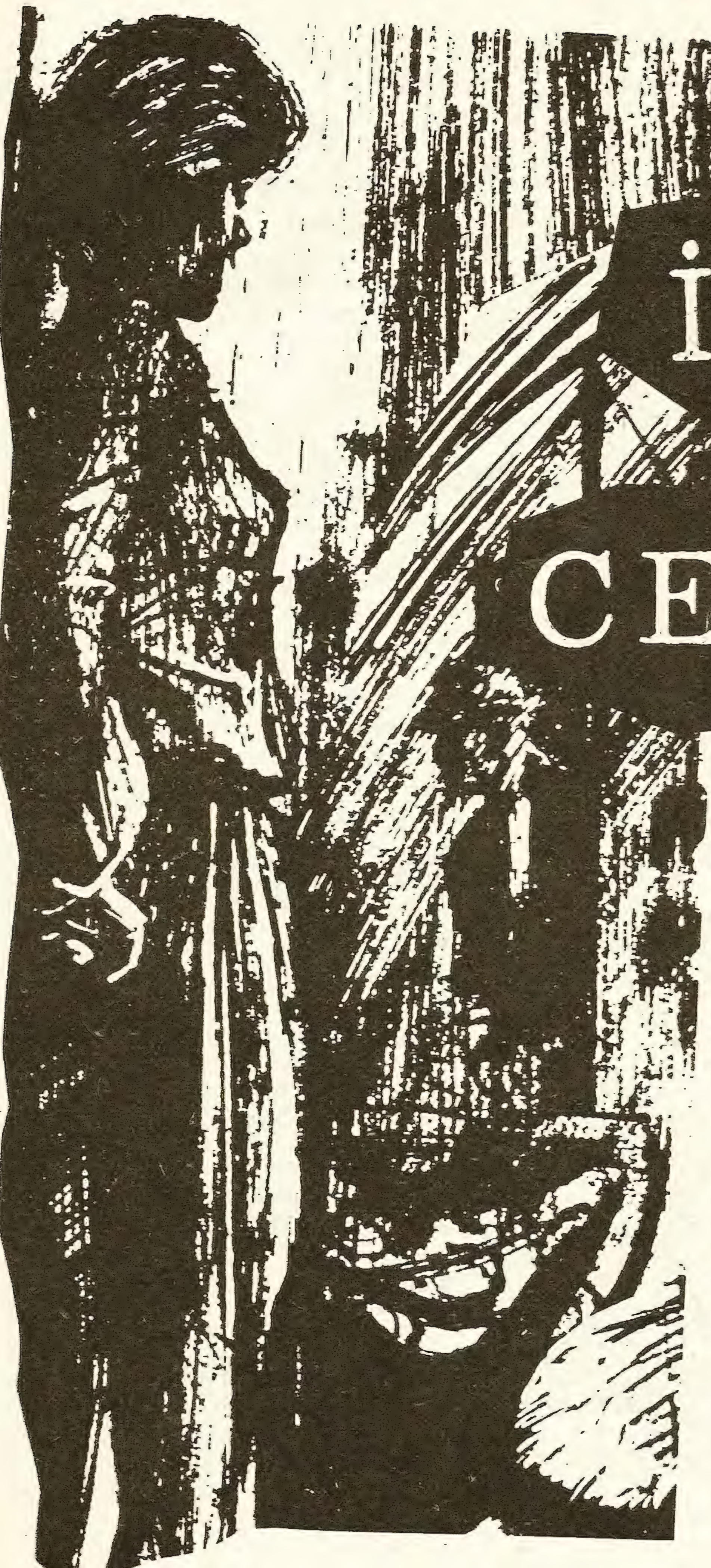

Elizabeth Clary ince ve kemikli ellerini kavuşturmuş, gözleri ise bir noktaya dikili tahta bir iskemlenin üzerinde oturuyordu. Kocasının kalın sesi her an kulaklarındaydı. Rahip Clarence Clary pazar günü vereceği vaazı hatırlıyordu. Kuş bacağını andıran uzun sıska bacaklarıyla odanın bir köşesinden öbürüne yürüyor, kısılmış incecik dudaklarından kelimeler dökülüyordu. Elizabeth bu kadar sıska bir adamdan bu kadar kuvvetli ve gür bir sesin çıkmasına ötedenberi şaşardı. Kelimeler tabancadan çıkan bir kurşun hızıyla Elizabeth'in kulak zarına çarpıyordu.

Bu sese daha fazla tahammül edemiyen Elizabeth Rahip kendisine arkasını döndüğü bir sırada sessizce odadan çıktı. Ama evlerinin ufak bahçesinde bile bu kulak tırmalayıcı sesten kurtulamıyordu. Rahibin gür sesi pencerelerden taşarak bahçeye kadar geliyor, kadının sinirlerini harab ediyordu.

Bir müddet sonra ses kesilince Elizabeth sessizliğin verdiği bir rahatlıkla bahçenin temiz havasını çiğerlerine çekerek düşünmeye başladı.

Dışarıdan bakıldığı zamanlar sessiz, kendi halinde, kimsenin işine karışmayan bir kadın olarak, gözüküyordu. Açık sarı saçları ve uçuk mavi gözleriyle her zaman ürkek bir hali vardı. Rahip Clary makyaja ve her türlü güzellik müstehzaratına düşman olduğundan dudakları soluk birer çizgi olmaktan ileri gidemiyordu. İnce ve biçimli vücudu giydiği bol şekilsiz elbiselerin arasında kaybolmuştu. 31 yaşındaki bir kadının şekline bürünmüştü.

Rahip Clary on yıl içerisinde, karısını canlı ve hayat dolu bir kızdan ruhsuz bir robota çevirmişti. Evlendiği günden bu yana Elizabeth günlerini yemek pişirip, çamaşır yıkamakla geçirmişti. Zira Rahip Clary moderin araçları kullanmasını sevmezdi. Elizabeth iş yapmaya alışmıştı, ama rahibin o hiç bitmeyen vaazları ve vaazlardan sonra yerine getirilmesi gereken sosyal çalışmalardan nefret ediyordu. Bu gibi çay partilerinde saatlerce oturup şık giyimli hanımların dedikodularını dinlemesi gerekiyordu. Hele geçen pazarki toplantı herşeyin üzerine tüy dikmişti. Rahip Clary ve kilisenin öbür ileri gelenleri yaptıkları bir toplantıda masrafların kısıtlanmasından bahsederlerken Rahip Clary büyük bir rahatlıkla bundan böyle karısının, kilisenin temizliğini yapabileceğini ve temizliği yapmak için tutulan hademenin savılabileceğini söyledi. Bu karar oy birliğiyle kabul edilince koca kilisenin temizliği zavallı Elizabeth'in üzerine kalıyordu. Akşam evine neşe içinde dönen rahip büyük bir müjde olarak karısına bundan böyle bütün kilisenin temizliğini yapacağını bildirdi. On yıldır çektiği sıkıntılı hayattan yaka silken Elizabeth bu haberi duyunca kendisini kurtarmak için çareler düşünmeye başladı. Kafasının içinde bir tek düşünce vardı. Kocası olan bu zalim adamın, Clarence Clary'nin ölmesi şarttı. Kocası hayatta oldukça kendisini serbest bırakmazdı. Evliliklerinin ilk yıllarında Elizabeth kendisiyle konuşmaya, anlaşmaya çalışmıştı. Ama gözü din kitaplarından başka hiçbir şey görmeyen rahip hayattaki bütün gerçeklerin İncilde olduğunu söyleyerek karısının bu gibi teşebbüslerinin hepsini neticesiz bırakmıştı. Elizabeth kendisine hayatı zehir eden bu adamdan kurtulmanın, tek yolunu onun ölümünde görüyordu. Artık bütün mesele iyi bir plân kurabilmekti.

Elizabeth kiliseye girdiğinde hava kararmıştı. Arka tarafta Clarence'in yazıhane olarak kullandığı ufak odanın kapısını vurup içeri gireceği an Elizabeth birden durakladı içeriden konuşma sesleri geliyordu. Kapının önünde durdu ve dinlemeye başladı.

"Aman ne kadar iyi, bu Tanrının bize bir yardımı kardeşim Austerberry" konuşan ses kocasının sesiydi. Tekrar konuşmaya başladığında sesi daha üzüntülü çıkıyordu, "Zavallı kadıncağız kiliseye yapacağımız yeni ilâveleri de göremeden öldü demek. Öleli ne kadar oldu Austerberry?" "Yarım saat önce öldü rahip bey. Fenalaşmaya başlar başlamaz ben sizi çağırmak istedim, ama Dr. Adams artık çok geç olduğunu söyledi. Dr. Bana sadece üzerinde sizin adınız yazılı bu paketi size vermemi söyledi... Zavallı Sarah Mac Donald'ın son isteğiymiş."

"Çok teşekkür ederim. Doğru olanı yaptınız Arthur. Allah zavallı kadının ruhunu şad eylesin."

"Amin" diye cevap veren Arthur merakla rahibe sordu.

"Paketi açmıyacak mısınız rahip bey, içinde ne olduğunu merak etmiyor musunuz?"

"Paketin içinde ne olduğunu biliyorum ben Arthur. Para. Evet tam on bin sterlin var."

"On bin Sterlin dediniz." Arthur'un sesi helecandan titriyordu.

"Evet on bin sterlin... Sana paketi teslim ettikten sonra doktor bana telefon etti ve senin paketi getirmekte olduğunu söyledi. Sen de bir hayli geciktin sayılır."

"Vallahi bütün yol boyu buraya kadar koştum rahip bey, ben ne de olsa yaşlı bir adamım. "Arthur'un sesi ağlamaklı çıkıyordu.

"Pekalâ Arthur" Elizabeth yırtılan bir kâğıdın sesini duydu. Rahip tekrar konuşmaya başlamıştı.

"Paketin içinde ne olduğunu tahmin ettin? Ben ne olduğunu biliyordum. Allah rahmet eylesin Sarah iki sene önce ölümünden sonra parasını kiliseye bırakacağını bana söylemişti. Ve içinde on bin sterlin olan bu paketi iki senedir şiltesinin altında saklıyordu."

"Bu kadar çok parayı nerde saklıyacaksınız Rahip bey?"

"Yarına kadar burada duracak, ondan sonra ise bankaya yatıracağım."

İçeride ki odada bir iskemlenin çekildiğini duyan Elizabeth oradan uzaklaştı. Kilise bahçesinin içinden geçen bir patikadan yürüyüp evine vardığında Elizabeth'in gözlerinde garip bir ışık parlıyordu. On bin sterlin nakit para Clarence Clary'nin sıska ellerinin arasındaydı. Halbuki bu on bin sterlin Elizabeth'in hayata yeniden başlıyabilmesi için tek şanstı. Gençliğini tamamiyle kaybetmeden dilediği gibi yaşıyabilmesi için tek şanstı. Gençliğini tamamiyle kaybetmeden dilediği gibi yaşıyabilir, hayatından kaybettiği bu on yılın acısını çıkarabilirdi. Paraları aldıktan sonra Avurapaya hatta Amerikaya bile kaçması işten değildi. Bu gibi düşüncelerle bir saat vakit geçiren Elizabeth Austerberry'nin halâ gitmemiş olduğunu fark etti. Kocası da zavallı aptal bir adamla bu kadar zaman ne konuşabilirdi? İçini bir merak kapladı ve usulca evden çıkarak kilisenin yolunu tuttu. Kilise kapkaranlıktı, yoksa kocası Austerberry'le birlikte gitmiş miydi? Kilisenin içinde karanlıkta el yorlunmayacaksın. Olan olmuş, adam ölmüş, sen de katil olmuşsun. Ama alt tarafı o da bir hırsız olduğuna, göre, sen de kendini müdafaa etmiş sayılırsın. "Bu sözleri söylerken Elizabeth'in sesi sert ve hakim çıkıyordu.

"Evet, kendimi savunmak için yaptım bunu..."

"Pekalâ şu halde ne yapacağımıza karar verelim. Adamın cesedini kilisenin arkasındaki, eski mezarlığa gömeceğiz... Nasıl olsa o eski mezarlığa artık kimsenin uğradığı yok, onu hiç bir zaman bulamazlar.

Karısının bu kadar sert ve kuvvetli olduğunu ilk defa gören rahip, büyük bir şaşkınlık ve hayranlıkla bütün söylediklerini dinliyordu.

Karı koca cesedi yüklenip karanlıkta sessizce mezarlığa gömdüler. Ondan sonra tekrar rahibin, odasına döndüklerinde Elizabeth sert bir sesle bütün emirleri veriyordu...

"Şimdi de bütün paraları, bir araya toplayıp tekrar ufak bir paket haline getireceksin. Ondan sonraysa polise telefon edip Arthur Austerberry'nin paraları alıp kaçtığını söyleyeceksin..."

Rahip şaşkın mırıldandı:

"Sahi böyle mi yapmamı istiyorsun?"

Elizabeth hırçın bir şekilde ayağını yere vurdu..."

"Dediğimi yapacaksın..."

Karısının emirlerini tam bir itaatle yerine getiren Rahip telefona sarılıp, polis müdürlüğünün numarasını çevirdi.

"Orası polis mi? Rahip Clary konuşuyor. Evet benim. Bakın bir hadise oldu, evet burada kilisede, öldu. EvetArthur Austerberry denilen alçak herif..."

Rahip Clary sözlerinin sonunu hiç bir zaman getiremedi. Elizabeth

paraları sayana kadar onu burada beklettim, yüz sterlin eksik gelince kendisini paketi açıp yüz sterlini çalmakla itham ettim. Arthur bunu inkâr edip kaçmaya çalışınca ona engel olmak istedim, tam o sırada paralar cebinden döküldü, bunun üzerine ben de demiri yakaladım"... Rahip sözlerine devam edemedi. Ağlamaya başlamıştı.

"Ve sen de onu öldürdün" diye Elizabeth soğukkanlılıkla yarım kalan cümleyi tamamladı.

Doğrulup ayağa kalkan rahip telefon edip herşeyi itiraf etmeliyim" dedi.

"Hayır, böyle bir saçmalıkta bu-

Austerberry'nin ölümüne sebep olan demir sopayı telefonda konuşan kocasının kafasına indirmişti. Rahip bir külçe gibi yere yıkılırken Elizabeth emin olmak için kocasının kafasına sopayı bir kere daha indirdi. İşini lâyıkıyle yaptığına inanınca da eski basma entarisiyle bütün parmak izlerini sildi. Paket halinde duran paraları ise yanında getirdiği dikiş sepetine koyup evinin yolunu tuttu.

Elizabeth Clary evinin oturma odasında koltuğunda otururken kapı vuruldu... İçini çekerek ayağa kalkarken dışarıya seslendi...

"Sen misin Clarence.... Niçin kapıyı vuruyorsun hayatım, kapı zaten açık..."

Kapı açıldı ve polis şefi Michil Manners'in iri vücudu kapının eşiğinde belirdi.

Kırmızı ve şişman yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Yutkunarak konuştu...

"Mme Clary sizi bu saatte rahatsız ettiğim için özür dilerim ama...."

"Buyrun. "Kocamı arıyorsanız kendisi halen kilisedi... biliyor musunuz o kadar çok çalışıyor ki.... İsterseniz onu çağırayım..."

"Hayır, hayır" polis şefi bu zavallı kadına acı haberi nasıl söyliyebileceğini düşünüyordu.

"Siz bir az otursanız Mma Clary size verilecek acı bir haberim var, kocanız... Rahip... maalesef öldürüldü..

Elizabeth Clary o anda, oracıkta bayılıverdi.

Üç hafta sonra Elizabeth Clary her zamanki gibi ince ve solgun trene binerken bütün kasaba halkı göz yaşları arasında onu uğurlamaya gelmişlerdi... Elizabeth Clary trene binerken dikiş sepetini de yanında götürüyordu. Zavallı ölmüş kocasının yamanacak çoraplarını, geride bırakmaya yüreği elvermemişti...

damıyla yolunu bulup kocasının odasının önüne kadar geldi. Kapının ardından hafif bir ışık sızıyordu. Derin bir nefes alıp kapıyı açtı. Kapıyı açmasiyla birlikte çığlık atmamak için iki elini de ağzına götürdü. Rahip Clarence odasının ortasında masanın üzerinden yerlere kadar taşan para banknotları arasında şaşkın bir vaziyette duruyordu. Arthur Austberry'se, gözlerini tavana dikmiş, bir eli sımsıkı kapalı yerde yatıyordu. Yüzünün yarısında korkunç bir yara izi vardı. Demir ağır sopa ise bir ucu kan ve saçlardan görülmeyecek halde yanıbaşında duruyordu. "Elizabeth, öldürdüm onu. Tanrı benim yardımcım olsun" Rahibin sesi bitkin ve perişandı. Elizabeth birden sakinleşmişti,

"Peki nasıl oldu bu iş?"

Clarence olanları anlattı. Sarah Mac Donald ölünce parasını kiliseye bırakmıştı. Son isteği de Ausbertberry'nin bu parayı kiliseye götürüp Rahip Clary'e teslim etmesiydi.

Rahip sözlerine devam etti:

"Arthur paralarla geldi, ben de

GİZLİ TABUT
BEŞYÜZ YIL EWEL... REN NEHRİ KIYILARINDA BİR ŞATODA, BİR DELİ VARDI... MADER LORDU... LORD DEMİRDEN BİR KIZ YARATMIŞTI... DEMİR KABURGALARI İÇİNDEKİ KALBİNDE, ÖLÜMÜN ESRARI YATAN BİR KIZ...
GÜZEL BİR KIZ OLDU... ONU KİMSE UNUTAMAYACAK!..
İŞİ TAMAMLADIM NEREDEYSE, LORD CENAPLARI...
EVET!..ONU TANIYAN ÇOK KİŞİ OLDU SONRA... AMA, ONU TANIMAK ÖLMEK DEMEKTİ...

REN NEHRİ KIYILARINDAKİ UĞURSUZ ŞATODA YÜZYILLAR GEÇER...
DEMİR KIZIN KURBANLARININ TERKEDİLMİŞ HAYALETLERİ... BEKLİYORLAR...
EVET KARDEŞLERİM.. GELECEKTİR O...
BİLİYORUM... YAKINDA BEKLEYİŞİMİZ SONA ERECEK...
O SIRADA NEW YORK'DA...
EVET JOHN... NİHAYET ECDATTAN KALAN ŞATOMUZA SAHİP OLABİLDİM... REN NEHRİ ÜZERİNDEKİ MADER ŞATOSUNA!.
ŞATO SENİN DEHŞET MÜZEN İÇİN İDEAL OLACAK!..
EVET...BİRKAÇ GÜNE KADAR MADER ŞATOSUNDA OLACAĞIM!!..
HİÇ BİR ŞEY BENİ DURDURAMAZ.. İŞKENCE MÜZEM BAŞARI KAZANACAK!..

MADER...
VE MATERMAN NİHAYET MADER ŞATOSUNA VARIR...
BENİ MADER ŞATOSUNA GÖTÜRÜR MÜSÜNÜZ?
TEKİN OLMAYAN BİR YERE GİDİYORSUNUZ BAYIM!..
YAVAŞ YAVAŞ ESKİ YANGINLARDAN KARARMIŞ DUVARLARI İLE MADER ŞATOSUNA YAKLAŞIRLAR...
EVET, GERÇEKTEN KORKUNÇ.. BURAYI TURİSTLERE AÇINCA DÜZELİR HERHALDE...
ŞEYTANIN YUVASINA EL ATMASANIZ İYİ OLUR...
ANGAJE ETTİĞİM İŞÇİLER NEREDE KALDI ACABA?
MATERMAN ISSIZ AVLUYA GİRER...
ÜST KAT'A BİR GÖZ ATMALI... İŞÇİLER ORADA OLABİLİR ?!

ÜST KATTA...
SES SEDA YOK... AMA BU ODADA IŞIK VAR!..
HAYIR!.. HAYIR!!..
BİR ÖLÜ!
İMDAAT!.. KİMSE YOK MU BURADA?
BİRDENBİRE...BİR KAPI GICIR DAYARAK AÇILIR...
BENİ Mİ ÇAĞIRDINIZ SÖR?..
KİMSİN SEN?..
ADIM HANS!.. BEN ŞATONUN BEKÇİSİYİM...
ÖYLEYSE YATAK ODASINDAKİ CESET KİMİN CESEDİ?

O JOHANIN! TAVANI BADANA EDERKEN DÜŞTÜ. BOYNU KIRILDI...
ŞANSA BAK... NEYSE... HAYÂLETE BENZETİRSEK ONU, İYİ REKLÂM OLUR... GERÇEKTEN TEKİN OLMAYAN BİR ŞATO... İYİ PARA KAZANIRIZ.
GEL BANA YARDIM ET DE ŞUNU KULEYE ÇIKARALIM...
FAKAT SÖR... O USULÜNE GÖRE GÖMÜLMELİDİR...
CEVAP VERMEYİ BIRAK!.. GEL BURAYA!!
AAAAAAAH!..
HIMM... BEKÇİ GEVEZELİK EDEBİLİR... İKİSİNİ DE ORTADAN KALDIRMALIYIM... ŞU TAŞ MERDİVENLERDEN İTSEM!..
MATERMAN'IN PLÂNI KUSURSUZ MUYDU... YOKSA KENDİSİ ÖYLE

HA HA HAH, !.. MADER ECDADIM BİLE BU KADAR İYİ YAPAMAZDI BU İŞİ !!
FAKAT YERDEN ÇIKAN TOZLAR GARİP ŞEKİLLER ALMAĞA BAŞLAMIŞTI...
VE...
BİR MADER!.. BENİ BİR MADER ÖLDÜRDÜ!!
ADIM BARON HAROLD'DU ÇOK ESKİDEN!
ALLAH BELÂNI VERSİN MADER. DEMİR KIZIN ELİNDE ÖLDÜM!!
BENDEN NE İSTİYORSUNUZ ?!?
DEMİR KIZIN UĞULTULU GIRTLAĞINDAN ÇIKAN SES.
EY MADER!. SENİN ECDADIN BENİ YARATTI... BU ÖLÜLER DE ÇOCUKLARIM BENİM!..

MADER AİLESİNİN EVLADINI YOK EDELİM!..
DEMİR KIZ AYAĞA KALKAR VE KOLLARINI AÇAR...
HAYIR!. HAYIIIIR!..
VE ŞİMDİ SEN, RAHATIMIZI KAÇIRAN ADAM ÖLECEKSİN!
NİHAYET DEMİR KIZ ADALETİ YERİNE GETİRİYOR.
ŞATO TAM BEŞ YÜZYIL BEKLEMİŞTİ... ŞİMDİ ÖCÜNÜ TAM ALIYORDU...
BAYRAK GAZETESİ
ESKİ BİR ŞATO BİRDEN ÇÖKÜVERDİ
PEK İYİ DURUMDA BULUNAN ESKİ BİR ŞATO ŞİMDİ TAM BİR HARABE OLDU...
MATERMAN ARZULADIĞI REKLAMA KAVUŞMUŞTU. FAKAT MADER ŞATOSU VE PAHA BİÇİLMEZ HAZİNELERİ... VE ESRARI BİTTİ... ŞATONUN GARİP YARATIKLARI NİHAYET SONSUZ BARIŞA KAVUŞMUŞLARDI.
SON

KORKU

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli, Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 71 3 ARALIK 1968 FİATI 100 KURUŞ